

πῆρε τὸ τηλεγράφημά μας.

Τὸν περιμένουμε ἀντίποινα, μ' ἀγανά.

Περίεργα πράγματα μᾶς συμβαίνουν πῆς τελευταίαις αὐτῆς ἡμέρας. Ἡ μακρὴ Ἐλισγγ εἶνε νύχτα καὶ μέρα ἀνήσυχη καὶ παραγμένη. Καὶ σὰν νὰ μὴν ἔφτανε αὐτὸ χάσαμε ἔξαρνα καὶ τὸν Πιστό.

Τὶ νάγινε ἄραγε τὸ πιστὸ μὰς στυλί;

Δὲν μπορεῖ νὰ τὸ σκότισε ὁ βυθὸς τῆς νύχτας, γιὰτὶ ὅλη τὴ νύχτα ἔμεινε κλεισμένο κοντὰ μᾶς. Τότε;... Τὸ μυστήριον αὐτὸ τῆς ἔξαφανισῆς του μᾶς ἔχει ἀνοστατώσει. Μήπως ἔχουμε νὰ κάνουμε ἄραγε καὶ μ' ἄλλους ἔχθρους, ἐχθροὺς τῆς ἡμέρας, ποὺ δὲν τοὺς ἔφοριμε, ποὺ δὲν τοὺς ὑποπεποιθήσαμε κἀν;....

Πέρασε μιὰ μέρα ἀκόμα κ' ὁ Πιστὸς δὲν φάνηκε.

Ἡ Μίνα φοβάται μήπως τὸν ἐπνίξε κανένας λύκος. Μὰ δὲν τὸ πιστεύω αὐτὸ. Ὁ Πιστὸς ἦταν γερός καὶ μεγαλόσωμος, ἔξυπνος καὶ συνθηλωμένος νὰ ζῆ στὰ μέρη αὐτὰ ἀνάμεσα στὰ θηρία. Δὲν μπορούσε λοιπὸν νὰ πέσει τόσο εύκολα στὰ νύχια τοῦς.

Ἡ κατάστασις τῆς μῆς Ἐλισγγ ἀρχίζει νὰ μᾶς ἐμπνέη σοβαρῆς ἀνησυχίας. Ἡ φτωχὴ κόρη ἔχει τὸν ὕπνον τῆς πολὺ παραγμένο, ἔχασε τὸ χρώμα τῆς, φοβάται περὶ τὸ καθῆτι. Ἀναγκάζομαστε νὰ τῆς κάνουμε διαρκῶς συντροφιά, μὴν πάθῃ κανένα ξαφνικό.

Τῆς περισσότερες ὥρες μένει σιωπηλὴ καὶ δὲν θέλει νὰ μᾶς ξηγήσῃ καταλεπτῶς τί τῆς συμβαίνει. Μόνον ἢ συντροφιά τῆς κόρης μᾶς τὴν παρηγορεῖ καὶ τὴν ἠσυχάζει κάπως.

Ἡ Μίνα νομίζει πὺς ἡ μακρὴ ἀρρωστη ἔχει καταλάβει τὰ πάντα. Φαίνεται ἀκόμα πὺς ἔξασκει κάποια διαβολικὴ γοητεία ἐπάνω τῆς ὁ καταραμένος βυθὸς τῆς.

Ἄπ' τῆς δευτέρας αὐτῆς θέσι, μόνον ἢ ἀφιξίσι τοῦ καθηγητοῦ Βᾶν Ἐλισγγ θὰ μᾶς βγάλῃ ὁριστικῶς.

Γιὰτὶ ἀργεῖ ὅμως. Θεέ μου!

Ἐπρόκειτο νὰ εἶχε φτάσει περὶ στὰ μέρη αὐτὰ. Ἐκτὸς ἀν δὲν ἔλαβε τὸ τηλεγράφημά μας. Ἄν συνέβη αὐτὸ, εἰμαστε χαμένοι.... χαμένοι....

Τὸ ἀτόγεια χθὲς σήδησα σ' ἄλογό μᾶς κ' ἔκαμα μιὰ βόλτα στὰ γύρω μέρη. Τρέχοντας ἐπάνω-κάτω, δὲν ἔπαισα νὰ φωνάξω, νὰ πυροβολῶ, νὰ σφυρίξω καὶ νὰ καλῶ τὸν Πιστό. Μὰ τὸ καλὸ κ' ἀφοσιωμένο ζῶο δὲν φάνηκε ποῦθενά..

Σ' ἓνα πεντὸ μέρος τοῦ δάσους συνάντησα διὸ τσακάλια. Μόλις μὲ εἶδαν ὄμως, χάθηκαν μέσα στοὺς θάμνους. Δὲν πρόφτασα οὔτε νὰ πυροβολήσω. Τὸ ἄλογό μου, ποὺ δὲν εἶχε τρομάξει καθόλου ἀπ' τὸ συναπάντημα τῶν ἀγριῶν αὐτῶν, ἄρχισε ἔξαρνα σὲ λίγο νὰ δείχνῃ σημεῖα ἀνησυχίας. Δὲν μπορούσα νὰ καταλάβω τί συμβαίνει. Ἐτοίμασα ὁπόσο τὸ ὄπλο μου καὶ σπαμάτησα κάτω ἀπὸ μιὰ συστάδα δέντρων. Ἀμέσως σχεδὸν εἶδα νὰ περᾶν ἀντίκρου ἓνα μεγαλόσωμο ἀγρίο καὶ νὰ χάνεται μέσα στὰ πικρὰ χαμόλαδα. Τὸ ἄλογό μου χρομήσει μὲ πρόμο καὶ τῶρα στὰ πόδια. Τρομάξα νὰ τὸ συγκρατήσω λίγο πρὸ δῶ ἀπ' τὴν ἔσκαλα.

Εἶμαι βέβαιος πὺς τὸ θηρίο ποὺ εἶδα, ἦταν μιὰ μακρὴ ἀκούδρα, ἔξαφρητὰ μεγαλόσωμη. Δὲν ἔχω καμμιά ἀμφιβολία γ' αὐτὸ..

Μίλησα σχετικῶς στῆ Μίνα καὶ τῆ συμβούλευσα νὰ μὴν πῆ τίποτε στὰ κορίτσια, νὰ μὴν τρομάξουν. Πάντως πρέπει νάχοιμε τὸ νοῦ μας. Δὲν πρέπει ν' ἀπομυκρυνόμεθα ἀπ' τὴν ἔπαισι. Χίλιοι διὸ κίνδυνοι μᾶς περιτριφυῖον καὶ μάλιστα τώρα ποὺ χάσαμε τὴν ἀνεκτίμητη συντροφιά τοῦ Πιστοῦ....

(Ἄπ' τὸ Ἡμερολόγιον τῆς Μίνας Ἄρκερ).

Τ ρ ε ῖ σ μ ἔ ρ ε ς ἄ ρ γ ὄ τ ε ρ α.— Ἄς εἶνε εὐλογημένο τὸ ὄνομά σου, Κύριε μου καὶ Θεέ μου!....

Ἡ χθεσινὴ ἡμέρα ἦταν ἡ πρὸ συγκινητικὴ τῆς ζωῆς μᾶς. Καθάσαμε μὲ τὸν Πιστό τὴν ἀλλόπορτα τῆς ἐπαύλεως, κοντὰ στὸ πηγάδι, ὅταν ἀκούσαμε ἔξαρνα μακρινὰ γαργισματα.

Πεταχτήραμε ὅλα ἐπάνω ἀνήσυχα κ' ἀλλήλο-κυματήραμε στὰ μάτια.

—Ὁ Πιστὸς! φώναξε ὁ Ἰωάννης.

—Ὁ Πιστὸς! ψιθύρισα κ' ἐγώ, γεμάτη βαθειὰ σὺνείνησι, μὴ μπορῶντας νὰ συγκρατήσω τοὺς χτύπους τῆς καρδιάς μου.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΡΕΑΣ

Ἡ ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ

Μιὰ φορὰ κ' ἔταν καιρὸ, ζοῦσε στὴν Κορέα ἓνας βασιλιᾶς ποὺ τὸν ἔλεγαν Τσὲγκ—Τσὲγκ καὶ ποὺ ἦταν ξακουσμένος σ' ὅλη τὴ χώρα γιὰ τὴν καλοσύνη του. Μιὰ νύχτα ὁ Τσὲγκ—Τσὲγκ κτύπησε σὰν ἀπλὸς πολίτης καὶ παίρνοντας μαζί του γιὰ φρουρὸ ἓναν ἀξιοματικὸ τοῦ παλατιοῦ του, κτυπημένο κ' αὐτὸν πολὺ καλά, βγήκε στὴν πρωτεύουσα κ' ἄρχισε νὰ γυρᾷ στοὺς δρόμους, γιὰ ν' ἀκούσῃ καὶ νὰ μᾶθῃ πῆς ἀνάγκης καὶ τὰ παρῶντα τῶν ὑπηκόων του.

Περπατώντας ἐδῶ κ' ἐκεῖ, βοήθησε τέλος μὲρὸς σὲ μιὰ χαμηλὴ φτωχικὴ καλύβα, ἀπ' ὅπου ἔβγαυε ἓνας περίεργος θόρυβος. Θέλοντας τότε νὰ μᾶθῃ τί γινόταν ἐκεῖ μέσα, ζήγωσε κοντὰ καὶ, βλέποντας τὸ μᾶτι τοῦ στήν κλειδαφύρτου, εἶδε ἓναν γέρο ποὺ ἔλλαγε, ἔταν ἄντρα μὲ πένθος ροῦχα ποὺ τραγουδοῦσε καὶ μιὰ κουρεμένη γυναῖκα ποὺ χόρευε.

Μὴν μπορῶντας ὁ κωμικός νὰ ἐξηγήσῃ τὸ ἀλλόκοτο αὐτὸ θέαμα, διάταξε τὸ συνοδὸ του νὰ καλέσῃ τὸν νοικοκύρη τοῦ σπιτοῦ καὶ νὰ τὸν ρωτήσῃ τί συμβαίνει.

Ὁ ἄντρας μὲ τὰ πένθημα ροῦχα βγήκε τότε ἔξω, χαρῆτισε τὸν ἀγνωστὸ ποὺ τὸν εἶχε καλέσει καὶ ποῦ εἶπε:

—Τί ζητᾶς ἀπὸ μένα, κύριε; Γιατὶ χτυπᾶς τὴν πόρτα τοῦ φτωχοῦ μου; Πήγαυε σὸ καλὸ καὶ μὴ μᾶς ἐνοχλῆς....

Τότε ὁ βασιλιᾶς, παίρνοντας τὸ λόγο, εἶπε σὸ νοικοκύρη τῆς καλύβας:

—Ὀνομάζομαι Νῆ (αὐτὸ ἦταν τὸ οικογενειακὸ ὄνομα τῆς βασιλικῆς δυναστείας) καὶ μένω στὸ Τὲγκ-Κοῦ-Ἄν. Καθὸς περνοῦσα ἀπὸ τὸ σπίτι σου, ἄκουσα θόρυβο καὶ ζήγωσα νὰ δῶ τί συμβαίνει. Εἶδα λοιπὸν ἓνα γέροντα ποὺ ἔλλαγε, μιὰ κουρεμένη γυναῖκα ποὺ χόρευε κ' ἔταν μαυροφροσμένο, ἔσένα, ποὺ τραγουδοῦσε. Δὲν μπορούσα νὰ ἐξηγήσω ὅλα αὐτὰ τὰ παράξενα φαινόμενα καὶ σὲ κάλεσα νὰ μᾶς δώσης πληροφορίες. Πῆς μᾶς λοιπὸν, τί ἔχετε πάθει;

—Καὶ τί σὲ νοιάζει ἐσένα γιὰ τῆς ξένες ὑποθέσεις; εἶπε ὁ νοικοκύρης τῆς καλύβας. Τί ἐνδιαφέρομαι νὰ μᾶθῃς τὰ οικογενειακὰ μου; Ἡ νύχτα εἶνε βαθειὰ καὶ σὲ συμβουλεύω νὰ τραβήξῃς τὸ δρόμο σου.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ βασιλιᾶς ἐπέμεινε νὰ μᾶθῃ τὴν ἀλήθεια, ὁ νοικοκύρης, μὲρὸς στὴ μεγάλη του ἐπιμονή, ἀναγκάστηκε νὰ τοῦ πῆ:

—Νὰ τί συμβαίνει λοιπὸν, ἀρῶ θές, σάνει καὶ καλά, νὰ μᾶθῃς. Ἐμεῖς εἰμαστε φτωχοὶ ἄνθρωποι καὶ τὰ περᾶμε μὲ μεγάλη δυσκολία. Στὸ σπίτι μᾶς φρουρὸν κ' οἱ πομπῶ ἀκόμα ἀπ' τὴν πεῖνα καὶ στὸ κομῖ μου δὲν θὰ μπορούσαι νὰ βοῆθῇ ὅσο οὔτ' ἓνας ψύλλος. Γιὰ νὰ τὰ βγάξουμε πέρα ὡς τώρα, ἡ γυναῖκα ἔκοψε καὶ ποῦλοσε τὰ μαλλιά τῆς καὶ μὲ τὰ χόμηματα αὐτὰ ἀγοράσαμε γιὰ τὸ γέρο μᾶς πατέρα βρασιμένα φασόλια. Σήμερα τὸ βράδυ ἔκοψε καὶ τὰ τελευταία μαλλιά ποὺ τῆς ἔμειναν. Λοιπὸν ὁ γέρο ποτέρας μου, βλέποντας σὲ ποῖα θυσία ὑποβλήθηκε ἡ γυναῖκα μου γιὰ χάρι του, ἄρχισε νὰ κλαίῃ. Ἡ γυναῖκα μου, γιὰ νὰ τὸν παρηγορήσῃ, βάλθηκε νὰ χορεύῃ. Κι' ἐγώ, μ' ἔλο μου τὸ πένθος, βοηθοῦσα τὴ γυναῖκα σὸ χορὸ, τραγουδοῦσα. Αὐτὸ τὸ θέαμα ἔφρανε γέλια σὸ γέρο μου πατέρα καὶ τοῦ ἔδινε κάποια ἀνακούφιση. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἐξήγησι τῆς σκηρῆς ποὺ σὰς σταμάτησε καὶ σὰς ἐτροξένησε τέτοιαν ἐντύπωσι. Τώρα ὅμως ποὺ σὰς ἰκανοποιήθηκε ἡ περιέργεια, μπορεῖτε νὰ ἐξακολούθησε τὸ δρόμο σας....

Ὁ βασιλιᾶς συγκινηθῆκε ὑπερβολικὰ καὶ προσκόλεσε τὸ νοικοκύρη τῆς καλύβας νὰ πᾶ τὴν ἄλλη μέρα σὸ παλάτι, χωρὶς ὅμως νὰ τοῦ φανερώσῃ ποὺς ἦταν.

Τὴν ἄλλη μέρα πραγματικὰ, ὁ νοικοκύρης τῆς φτωχοκαλύβας πῆγε σὸ παλάτι κ' ἀμέσως τὸν ὠδήγησαν στὴν αἰθουσα τῆς ὑποδοχῆς, μὲρὸς σὸ βασιλιᾶ. Παραξενεῦτηκε πολὺ τότε ἐκεῖνος σὰν εἶδε μπροστὰ του τὸν ἄνθρωπο ποὺ τὸν εἶχε ἐπισκερτεῖ τὴν περασμένη νύχτα στὴν καλύβα του. Ἦταν λοιπὸν ὁ βασιλιᾶς Τσὲγκ—Τσὲγκ! Ὁ βασιλιᾶς ὅμως τὸν κατησυχᾶσε καὶ ἀρῶ τοῦ εἶπε ἀρετὰ ἐπισηματικὰ λόγια γιὰ τὴ διαγωγή του, τὸν διώρισε ἀρχιεπιτορὸ του.

